

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Damnatae

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

18. Lamentationes damnatae æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50700)

186 *Domus aternitatis. Consideratio*
lera sua , Reges & subditi , promiscue
colligabuntur, velut farmenta , aut zizania
in uno fasce ; ut inseparabiliter ardeant ; & confundantur in æternum,
absque omni discrimine statûs aut personæ. *In veritate comperi , quia non*
est personarum acceptor Deus. Actorum
c. 10. 34.

CONSIDERATIO XVIII.

Lamentationes damnatæ æternitatis.

Scripta erant in eo lamentationes, & carmen & v. Ezech.c. 2. 9.

22. Augusti.

I. **Q**uemadmodum in Libro vitæ Electorum , non leguntur scriptura
alia ; nisi gaudia , lætitiæ cantica , festi-
vum alleluja , laus Dei continua , & bene-
dictio sempiterna : ita in libro mortuorum
reproborum , nihil scriptum est, nisi *Lamentationes & carmen & v.* Quales
verò sint istæ lamentationes , qualia car-
mina & v. , in hac vita nemo mortuum
hæc aut concipere , aut eloqui valet. *S.*
Cyrillus oratione de exitu animæ , ait

Non posset ullum hominis os, metum illum,
 terrorémque declarare: nulla hominis la-
 bia satis magnam vim habent, ad dicen-
 dum illorum statum atque ploratum. Ge-
 munt continenter & sine intermissione; sed
 nullus est, qui miseretur: vociferantur ex
 profundo; sed nullus est, qui exaudiat: la-
 mentantur; sed nullus est, qui liberet: ex-
 clamant & plangunt; sed nullus est, qui
 commoveatur. O tristis & infructuosa
 lamentatio! Sed audiamus è Damnatis u-
 num, ob pœnas avernales lamentantem.

Damnate dic tu, quàm diu

Ardebis igne? *Semper.*

Dic ipse, nobis, quàm diu,

Cogère flere? *Semper.*

Ibunt dies, cum mensibus,

Annisque seculisque

Ardebimus, nos, mensibus

Annisque seculisque.

Ardebit ira Numinis

Per lustra seculorum;

Nec spes erit levaminis,

Nee terminus malorum.

II. Sic lamentantur miseri, & lamen-
 tantur omnes, ob perditum tempus
 gra-

188 *Domus aternitatis. Consideratio*
gratiæ ob præteritum tempus pœniten-
tiæ & veniæ, ob amissum regnum glo-
riæ, atque ob intolerabiles pœnas ge-
hennæ. Sed causæ damnationis cum
sint variæ, lamentationes quoque sunt
diversæ. Alii enim deplorant turpissi-
mos, in via salutis commissos, à se erro-
res : *Ergo erravimus a via veritatis*
Sap. c. 5. 6. Alii clamant præ invidia :
Nos insensati, vitam illorum aestimabamus
insaniam : ecce quomodo computati sumus
inter filios Dei. l. c. Alii inculant suam
superbiam : & avaritiam, tanquam rui-
næ suæ causam : *Quid profuit nobis Super-*
berbia, aut divitiarum jactantia, quid con-
tulit nobis? l. c. O tristia lamenta, sed fe-
ra nimis. *Ita converse sunt nuptia eor-*
um in luctum, & vox musicorum in la-
mentum. 1. Machab. c. 9. 41. Sed audiamus
illos denuò pœnas suas deplorantes
O nos infelices!

Nunquam Deum videbimus,
Amabimusq; nunquam :
Ah! semper hic ardebimus ;
Nec eximemur unquam.

Fam

Famemus? Ignis, ignis est,

Glutire, quem jubemur:

Sitimus? ignis potus est,

Ut hoc inebriemur:

Videmus? ater ignis est,

Id omne quod videmus:

Jacemus? Ignis lectus est,

Quo perpetim jacemus.

III. Inter cætera, Damnati vel maxime lamentantur, ob omnium gaudiorum & bonorum mundi celerem transitum; & commutationem illorum, cum æternitate pœnarum: *Transierunt omnia illa tanquam umbra.* Sap. 5. O umbra fugiens! ô pœna æternans! ô momentum! O æternum! Recenset has querelas S. Cyrillus loco cit. supra. *Ubi nunc hujus mundi jactantia? Ubi inanis gloria? Ubi delicia? Ubi voluptas? Ubi petulantia? Ubi apparatus? Ubi pecunia? Ubi nobilitas? Ubi robur corporis? Ubi falsa illa & inutilis mulierum pulchritudo? Ubi impudens & infrenata audacia? Ubi vestimentorum comptus? Ubi peccandi impura & frivola delectatio? Transierunt omnia illa tanquam umbra & fumes,* nec illorum

rum

190 *Domus eternitatis. Consideratio*
rum vestigium est reperire. Sed eheu
successere tot pœnæ perennes, quot fuere
breves voluptates. Audite lamenta-
tiones.

*Non sunt polo tot stellula,
Nec orbe toto arena,
Non sunt maris tot guttula;
Quot hoc in igne pœna.
Aternitas, sed maximus,
Et hîc dolor dolorum:
Quod non sit ullus terminus,
Tam grandium malorum.
Aternitas ô omnium
Mors magna reproborum!
Interminate tristium
Acerve seculorum!*

Petitio gratia.

L Argire mihi, Domine, indigno fa-
mulo tuo, gratiam efficacem, qua
duce, non aberrem à veritatis semita-
quâ protegente, non noceat superbia, et
divitiarum jactantia; quâ roborante,
vincam cuncta mundi, carnisque blan-
dimenta; qua movente, cor meum du-
rum molliatur ad compunctionem, et

Augusti 23.

191

Fletum & lamenta. Da mihi gratiam lacrymarum, sicut dedisti Patribus nostris, quorum vestigia debeo imitari, ut plangam me in omni vita mea, sicut & ipsi plange- runt nocte ac die. S. Aug. solil. c. 36. Ne eò deveniam, ubi nihil ab aliis audiam; nihil ipse proferam, nisi tristissimas, lamentationes & carmen & va.

23. Augusti.

I. **D**Einde in inferno resonant carmi-
na; sed merè elegiaca, flebilis,
lugubria ac tristia. Legitur L. 1. Regum
c. 4. 13. *Et ululavit omnis Civitas.* Nimi-
rum tota Civitas Silo, inconditis clamo-
ribus, & miserâ comploratione lamen-
tata est, non solùm ob amissam Arcam
Domini, & ob interfectos Israelitas, Pa-
rentes, Filios, cognatos, amissasque opes:
verùm etiam, quòd nihil humani, divi-
ni que solatii superesset. Cogita si tantus
exitit ploratus & ululatus in Civitate
ob mortem temporalem charorum, &
damnum rerum terrenarum; quid fiet
in abisso tartarea, ob detrimenta & tor-
menta, omnibus amissis, sempiterna? O

Pars III.

I

qua-

192 *Domus aternitatis. Consideratio*
quales ibi audientur ululatus, ob pœnam
damni ! Quot lamentationes, ob pœnam
sensûs ? Quales threni & lessus, quam
Ingubria carmina, ibi resonabunt, ubi
Deo & omnibus perditis, nihil aut hu-
mani, aut divini superest auxilii, sed au-
diamus hæc tristia metra.

*Aternus est, aternus est
Rex ille, qui minatur
Infernus est, infernus est,
Crux illa, quam minatur.
Eheu ! Quid est aternitas,
Aterna pœna damni ?
Quid tristis hæc aternitas,
Aterna pœna sensûs ?
Ah ! est inexplicabilis
Aterna pœna damni !
Nunquamque terminabilis,
Aterna pœna sensûs !*

II. S. Ephrem plenus spiritu com-
punctionis, instar turturis ubique gemens
ac mœsta Damnatorum carmina, graphicè
describit ; in Tractatu de tormentis inferni.
Tunc ait amarissimè illi
chrymantes, ejulantesque dicent : *O quam*
pacto in negligentia atque torpore tempore

nostrum transegimus! O quomodo illusi sumus! O quomodo divinam scripturam audientes, irridentesque, nos ipsos irrisimus! Ibi Deus nobis loquebatur verba veritatis, & non attendimus: hic jam clamamus, & ipse suam à nobis faciem avertit. Sed quid clamant? Audite in cæsta carmina, & luctuosa metra.

Clamant in illo carcere:

O si daretur hora!

In qua liceret mergere

Fletu, genas & ora.

Semper necabit Tartarus,

Nunquam tamen necabit;

Semper vorabit Tartarus,

Nunquamque devorabit:

Heu! Semper uret Tartarus,

Nunquamque conquiescet:

Semper flagrabit Tartarus

Nunquam focus tepescet.

III. Pergit idem S. Ephrem l. c. recensere planctus reproborum: *Quid non in centro terræ & flammaram mœnibus sepultis] proderunt fines mundi? Ubi-
O quam qui nos genuit Pater? Ubi qua nos peperit Mater? Ubi Filii? Ubi amici? Ubi*

194 *Domus aternitatis. Consideratio
delicia? Ubi substantia & possessiones? Ubi
turba? Ubi convivium? Ubi varii & in
tempestivi cursus? Ubi Reges atque potentes
res? Quomodo à nullo eorum salvari
possumus, neque verò nobis ipsis opem ferre
At penitus derelicti sumus, & à Deo, &
Sanctis ejus. Ideòque perpetua iræ
fulmina ac dolorum flumina nos
ruunt, semper duratura, cessatura
quam. Auscultate tristes strophas.*

*Arlura semper fulmina,
Et sopienda nunquam?
Semper fluunt hæc flumina;
Exhaurienda nunquam,
Bilance justâ pondera,
Hinc semper, inde nunquam;
Sint cordis ista pondera,
Sat ponderanda nunquam.
Semper quid es? Nunquam quid es?
Deo carere semper?
Nunquam quid es? Semper quid es?
Uri, morique semper?*

Colloquium.

O Anima mea! Tremis utique &
horrescis ad tristia adeò carmina

ulatus manium damnatorum. Et rectè.
 Sed ne ea re ipsa in Orco audire cogaris:
 nunc sepi aures tuas spinis, & linguam ne-
 quam noli audire. Eccli. 28. Fuge illece-
 brosas mundi sirenes: fuge libros lasci-
 vos, & amatoria carmina; fuge obscœna
 theatrorum episodia. Vitam hanc mor-
 talem piè & sobriè, justè & castè transi-
 ge: quia *in memoria eterna erit justus*, &
ab auditione mala non timebit. Psal. 111.
 6. Si secùs feceris; experientiâ ipsâ dis-
 ces, quàm sint horrenda irati Numinis
 fulmina; quàmque amara sint in Orco
 dolorum flumina; quæ ibi *semper fluunt*,
nunquam effluunt: *ubi nulla consolatio*;
sed perpetuum vae, ululatus, fletus & stri-
der dentium. S. Bern. ser. 12. de divers.

24. Augusti.

Denique post lamentationes & car-
 mina, sequitur, *vae aeternum*;
 quod aures Damnatorum vehementer
 cruciat: quoties enim aures ferit; pili as-
 surgunt; animus horret; & territa ter-
 ribili membra tremore tremunt. Væ
 hujus originem exponit Innocentius

196 *Domus eternitatis. Consideratio*
Papa, dum ait: *Damnatos torquebis angu-*
stia; dum sentiunt se premi à malo instanti
Et inevitabili: hinc nascitur desperatio; ex
desperatione furor Et odium in Deum Et
omnia, quæ Dei sunt, Et in seipsos, Et in
omnes damnatos poenarum suarum socios:
ex odio autem blasphemia Et vae æternum.
Vellent Deum, si possent perdere, & quia
nocere nequeunt; præ indignatione &
furore quasi disrumpuntur; sibi quæ &
aliis horrendum vae ac blasphemias diras
accinunt, vitia sua plangentes. Sed audi-
te illud vae, ejusque causas.

O Vae superbientibus,
Vestique muricata!

Vae cordibus tepentibus;
Carnique sordidata!

O ira vae! libido vae!

Impura lingua vae vae!

Vae vae manus! theatra vae!

Obscæna corda, vae vae!

Vae vae, gulosa prandia!

Cænaque delicata!

Tormenta vobis grandia,

Pœnaque sunt parata.

II. Verum audite & alias miserorum

illo

illorum maledictiones, & imprecationes
execrandas; ad quas meritò ambæ au-
res tinniant, & comæ erigantur: Sic enim
desperati ordiuntur: Pereat dies in qua
natus sum! pereat nox, in qua conceptus
sum! pereat Pater, qui me genuit! pereat
Mater, quæ me peperit! pereat terra,
quæ me aluit! pereat sol, qui mihi illuxit!
pereant damnati, pereant beati! pereant
Diaboli, pereant Angeli! pereat Orcus,
pereat Cælum! pereat Creator, qui me
condidit! pereat Redemptor, qui me re-
demt, pereat Judex, qui me condemna-
vit! pereat Deus, qui me torquet & cru-
ciat in æternum! O maledictiones blas-
phemæ, & blasphemix maledictæ: quas
horresco referens! O diræ horrendæ,
quas cogito tremens! Interim, sic into-
nant, & clamitant orci tenebriones.

*Va centies, va millies,
Terra, mari, creatis!
Va centies, va millies,
Cælo, Deo, Beatis.
Va sumptuosis ferculis,
Foedis jocis, tabellis;*

Parumq; castis osculis,

Væ turpibus libellis.

Queis cessit ista Civitas,

Captivitas reorum;

Sitis, fames, aeternitas,

Stipendium malorum.

III. Nec minùs terribile & execrabile est illud *væ*, quod toties & sine fine in antro tartareo reboat. *Væ* mihi misero, visione divinâ æternùm privato! *Væ* corpori meo, incendiis perpetuis addicto! *Væ* animæ meæ, à facie Dei æternùm projectæ! *Væ* carni blandienti! *Væ* Mundo seducenti! *Væ* homini scandala præbenti! *Væ* sirenibus dulciter incantantibus! *Væ* Dominis diffimulantibus! *Væ* Parentibus & Magistris non corripientibus! *Væ* Conscientiæ arbitris, non seriò monentibus! *Væ* criminum sociis & complicibus! *Væ* Diabolis sine fine torquentibus! *Væ, væ*, omnibus peccatoribus! *Væ* centies, *væ* millies, omnibus mecum damnatis! *Væ* millies & millies authoribus, causisq; meæ damnationis! Secundum audite tristes nœnias, & flebiles jambos.

Væ pellici, væ complici!
Carnique blandienti!
Væ Tartaro, væ Damoni!
Ignique savienti!
O sulphurata flumina!
O vortices profundi!
O ignium volumina!
Stulti sepulchra mundi;
Hæc vestra sunt stipendia
Caro, joci, lepores,
Æterna queis incendia,
Vobis dabunt dolores.

Affectus timoris.

O Christiani! quis non metuat?
 Quis ad toties & sine fine repeti-
 tum *væ*, non perhorrescat? Si verò ab
 illo serio liberari cupiatis, illa hîc cri-
 mina fugite; quibus à Spiritu Sancto, in
 sacris literis, *væ* intentatum est. Timete
 igitur increduli & dissoluti: quia *Væ*
dissolutis corde, qui non crediderunt. Eccli.
 c. 2. 15. Timete *væ*stri & duplices: quia,
Væ duplici corde & labiis scelestis. Eccli.
 c. 2. 14. Timete ebriofi; quia: *Væ quæ*
potentes estis ad bibendum vinum, & viri
 I § *fortes,*

200 *Domus aternitatis. Consideratio
fortes, admiscendam ebrietatem. Isaia c.
5. 12. Timete, qui aliis scandalum præ-
betis: quia va homini illi, per quem scan-
dalum venit. Matth. c. 18. 7. Timete O
Deceptores, impostores, hæretici: quia
Va qui dicitis malum bonum, & bonum
malum; ponentes tenebras lucem, Isaia. l. c.
Timete negligentes, avari & mali Pa-
stores animarum: quia Va Pastoribus
Israel, qui pascebant semetipsos. Ezech.
c. 24. 2. Omnia ista va in sacris literis
signata cavete & timete, atque aeternum
va non timebitis.*

CONSIDERATIO XIX.

Absentia omnis solatii, damnatae æter-
nitatis.

*Mitte Lazarum, ut intingat extremum di-
giti sui in aquam & refrigeret linguam
meam. Lucæ c. 16. 24.*

25. Augusti.

I. **C**onsidera, pœnas Damnatorum,
omni solatio, etiam vel minimo,
penitus esse destitutas: quid enim mi-
nus, aquæ guttâ, digiti extremo adhæ-
rente,